

Þriðjudaginn 9. október 1990.

Nr. 358/1990. **Ákærvaldið**

gegn

Halli Magnússyni.

Kærumál. Réttarneitun. Ákæra. Þingfesting.

Dómur Hæstaréttar.

Mál þetta dæma hæstaréttardómararnir Guðmundur Jónsson, Haraldur Henrysson og Hrafn Bragason.

Ákærvaldið hefur með kæru 4. október sl. skotið til Hæstaréttar ákvörðun Arngríms Ísbergs sakadómara sama dag, þar sem dómariinn hafnar að taka mál þetta til dómsmeðferðar og dómsálagningar að nýju samkvæmt ákæru frá 11. janúar 1989. Ákærvaldið kærir þetta sem réttarneitun.

Af hálfu varnaraðila hafa ekki borist kröfur né greinargerð.

Með dómi Hæstaréttar 17. maí sl. var dómur sakadóms Reykjavíkur 20. júní 1989 í máli ákærvaldsins gegn varnaraðila og málsmeðferð felld úr gildi og málinu vísað frá héraðsdómi. Með bréfi ríkissaksóknara 13. júlí sl. voru frumskjöl þessa máls ásamt hæstaréttarágripi málsskjala send sakadómi Reykjavíkur og þess krafist, að málið yrði tekið til dómsmeðferðar og dómsálagningar að nýju samkvæmt fyrirbyggjandi ákæru í málinu, útgefinni 11. janúar 1989.

Sakadómariinn tók kröfu ríkissaksóknara til meðferðar í þinghaldi 4. október sl. Var þar mætt af hálfu ríkissaksóknara, svo og var varnaraðili þar mættur og með honum lögmaður hans. Í upphafi kynnti dómariinn aðilum, að í þinghaldi þessu yrði tekin afstaða til, hvort mál skuli þingfest að nýju og tekið til dómsmeðferðar á grundvelli ákæru á hendur varnaraðila frá 11. janúar 1989. Aðilum var gefinn kostur á að tjá sig um málið. Af hálfu ríkissaksóknara var krafan ítrekuð og vitnað til framangreinds bréfs. Af hálfu varnaraðila var vitnað til dóms Hæstaréttar frá 17. maí sl. og því mótmælt, að málið yrði þingfest að nýju.

Dómariinn ákvað síðan að hafna kröfu ríkissaksóknara með þeim rökum, að Hæstiréttur hefði með dómi sínum 17. maí sl. vísað máli þessu frá héraðsdómi og því væri ekki mögulegt að byrja nýja málsmeðferð fyrir sakadómi á grundvelli áður nefndrar ákæru.

Kæra þessi er heimil með tilvísun til 10. tl. 172. gr. laga nr. 74/1974 um meðferð opinberra mála.

Máli ákæruvaldsins gegn varnaraðila var vísað frá héraðsdómi með dómi Hæstaréttar 17. maí sl. sökum ágalla á málatilbúnaði ákæruvalds. Með hliðsjón af þessu verður mál ekki höfðað með þeirri ákæru, sem fyrri málsókn byggðist á, sbr. og 115. gr. laga um meðferð opinberra mála. Staðfesta ber því ákvörðun sakadóms Reykjavíkur.

D ó m s o r ð:

Ákvörðun sakadóms Reykjavíkur er staðfest.
